

Професори и ђаци Цетињске богословије су орлови Светог Петра Цетињског

Светом архијерејском литургијом и благосиљањем славског колача на Цетињу 31. октобра 2021. године, торжествено је прослављен празник Светог апостола и јеванђелиста Луке и Светог Петра Цетињског Чудотворца, који је слава Цетињског манастира и Богословије Светог Петра Цетињског.

Светом службом Божијом началствовао је Његово високопреосвештенство Митрополит дабробосански Хризостом уз саслужење високопреосвећеног Митрополита црногорско-приморског Јоаникија и Преосвећене госпoде епископа: полошко-кумановског Јоакима, рашко-призренског Теодосија, пакрачко-славонског Јована, буеносајреског и јужно-централноамеричког Кирила, марчанског Саве, викара Патријарха српског Порфирија, свештенства и свештеномонаштва из више епархија наше Цркве и молитвено учешће вјерног народа.

После литургијског сабрања у трпезарији Богословије Светог Петра Цетињског на славској трпези љубави, Владика марчански г. Сава, викар Његове светости Патријарха српског, свештао је и пререзао славски колач и том приликом честитао славу професорима и ученицима Цетињске богословије и казао: „Нека је на здравље и на спасење, срећна слава свима, ректору, професорима, ученицима, господи архијерејима који су некада предавали у овом училишту, гостима и свима нама. Ову славу је ова школа увијек прослављала заједно са Цетињским манастиром, јер је са Цетињским манастиром чинила једну средину. Тако и данас, славље из Цетињског манастира се прелива и на братију те свете обитељи, али и на ово богословско училиште, у коме се сви заједно учимо Јеванђељу Божијем. И они који предају млађима и они се сами уче, они су подобно оној јеванђелској причи о сејачу и семену. Као што је тог сејача подрађавао и Свети Петар Цетињски кога данас славимо, па сејао сјеме Јеванђеља и ријечи Божије у овом народу, тако и његови наследници, међу којима блажене успомене Митрополит Амфилохије, тако и данашњи ректор и професори ове школе сију у срцима ђака ријеч Божију. Ђацима желим да буду као оно тло, четврто у Јеванђељу, добра и благословена земља, да се та ријеч Божија у њиховом срцу прими, да пусти коријен и развије се, као што се из ситног зрна развије огромно дрво, како би са тог дрвета једнога дана и онима којима и они буду проповиједали могли да убиру зреле и здраве плодове. Свима још једном срећна и благословена слава и свако добро од Господа“, закључио је Владика Сава.

У име домаћина све госте је поздравио Његово преосвештенство Митрополит Јоаникије в. д. ректора Цетињске богословије, који је рекао: „Ваше високопреосвештенство, Ваша преосвештенства, часни оци, господине министре Стијовићу и господине конзуле Републике Србије господине Дојчиновићу, драга браћо и сестре, славимо овај дивни празник Светог Петра Цетињског Чудотворца. Ово је вријеме благословено, а и његово вријеме је

благословено, иако су веома тешка времена, имамо доста искушења. Али, ми као хришћани не треба да се жалимо него да благодаримо на свему Богу. Јер ако имамо тешкоћа оне нијесу проблем само ако имамо циљ. Свети Петар Цетињски је превазишао све тешкоће зато што се везивао само за Господа Исуса Христа и њему је у свом срцу правио мјесто и Господ се настанио у његовој души и у његовом срцу и у његовом уму. Једино тако можемо појмити велико дјело које је он чинио јер је био сасуд Духа Светога и ријеч Божија, жива, истинита, силна, премудра, Божија ријеч је обитавала у његовом срцу. Зато је он могао бити вођа своме народу. Тој науци и том животу се уче наши ученици Богословије Светог Петра Цетињскога изучавајући Свето писмо и божанске науке и трудећи се да напредују у врлинама да се припреме у свету свештеничку службу, за проповиједање Јеванђеља, за свједочење Јеванђеља. То је велики благослов за ову дјецу али и за све професоре које воде ову школу јер је то заиста велико дјело Божије. А види се да је велико дјело Божије и по досадашњим плодовима ове богословије. Њена историја је доста дуга, имала је доста и прекида и искушења и тешкоћа. Али кад бисмо сагледали цијело дјело, божанско, јеванђелско, Богословије Светог Петра Цетињског, имали бисмо заиста једну задивљујућу слику колико је Божијих угодника одавде потекло. Оно што видимо и нашим очима данас, доста ученика ове богословије разлетјело се по цијелој васељени као апостоли и свуда проповиједајући ријеч Божију и Јеванђеље Христово напомињу и свједоче одакле су потекли. Они су као орлови Светог Петра Цетињског који су се разлећели по цијелом пространству по цијелом земаљском шару и гдје год Српске православне цркве има, ту има и наших богослова. То је велики благослов за ову школу. Имамо и нових епископа из ове богословије. Ево наш присутни овдје Владика марчански г. Сава, викар Његове светости Патријарха српског г. Порфирија, који нам је данас донио велики благослов. Овдје је наш Митрополит сарајевски г. Хризостом који је надлежан за црквену просвјету и који је покзаао велику љубав и према овој Митрополији и према овој Богословији и према народу Црне Горе. Данас нам је он началствовао на светој служби заједно са браћом архијерејима овдје присутним, којима се свима захваљујемо. Он је рекао своје поучно слово у цркви које је заиста богонадахнуто и велики благослов за све нас. Свима нека овај празник донесе радост и благослов и срећу и напредак и утјеху и нову снагу. Амин Боже дај, јер нијесу лака времена, али кад смо хришћани и оно што је тешко бива лако и пријатно са Господом. На здравље и спасење свима вама“, казао је Митрополит Јоаникије.

У име Богословије Светог Саве славу је честитао проф. Горан Раденковић који је овом приликом уручио и поклон монографију „Задужбине Косова“, и том

приликом између осталог рекао: „Ваше вископросвештенство, срећна слава. Преносим поздраве нашег ректора Београдске богословије протођакона Радомира Врућинића, као и поздраве наших ученика и наших професора и уопште поздраве града Београда, на постојаности, на свједочењу хришћанства. Данас ми је велика част да будем у Богословији Светог Петра Цетињског, јер је он једна од највећих фигура друге половине XVIII вијека и прве половине XIX вијека. Данас је лијепо спојено са Св. ап. Луком кога су називали писцем хришћанске доброте... Честитам вам Лучиндан и Петровдан. Ви сте били увијек за нас оно што каже Његош лице духовно пуно радости. Велика ми је част што сам данас овдје на годишњицу балеженог упокојења великог Митрополита Амфилохија Радовића, мог и вашег професора, који је оставио највећи траг на све нас. Оставио је траг дубине, оне духовне, исихастичког богословља и подвижништва и да истрајемо у православној вери. Хвала вам још једном од срца, предајући вам ову књигу о Косову, које је наше грдно судилиште. Не треба много ни маште, ни метафоре а да схватимо нашег Тајновидца, великог Његоша који је говорио и који је написао На сред тебе Косово, Содом запушио. Данас и поред оних старих власти у Стамболу придружила се и прекоокенаска сила да је подржи. И мало је што је злошћу цјелокупни свемир отровала, него и свој отров и на овај камен овдје избљувала. Ја сам од свог деде Николе Раденковића слушао, да некада, тамо негде на југу, и даље живе неки бољи Срби који су написали „Горски вијенац“. Преко Његоша ми можемо да реконструишемо поново православно српство и хвала вам на гостопримству. Отац Гојко ме је овдје дочекивао широког срца, овом приликом поздрављам и њега и сву осталу господу оце и професоре, јер увијек сам овдје био примљен као неко ко је ваш, и ко вама припада. Хвала вам.“

Протојереј Љубомир Пријовић ректор Богословије Светог Петра Дабробосанског у Фочи, такође је поздравио све присутне између осталог рекавши: „Ваша високопреосвештства, Ваша преосвештенства, желим да вам у име Богословије Светог Петра Дабробосанског и у име свих упослених пожелим срећну и Богом благословену крсну славу. За мене је долазак на Цетиње увијек емотиван, и увијек посебан дан у години, јер се радо сјећам тог 31. августа 2001. године, када сам први пут дошао овдје, када су нас дочекали професори Владика Јоаникије, Владика Јоаким, отац Драган Станишић, отац Гојко Перовић, Душан Биговић и други. И заиста, ми сви када дођемо и када одемо из ове школе заиста се са радошћу сјећамо и не заборављамо своје учитеље. Некако ми крену и сузе кад дођем овдје на Цетиње. Сузе од радости, јер када су нас тада родитељи овдје оставили, ми смо остали овдје нашим професорима, нашим учитељима, и они су заслужни

за то што смо ми постали неко, што смо постали успјешни људи, и што смо кренули на све крајеве свијета. Ми као цетињски ученици имали смо велику радост да одрастамо и да се духовно напајамо поред моштију Св. Петра Цетињског, поред руке Светог Јована Крститеља и поред дијела Часног крста Христовог, и сматрам да је то онај велики благослов Божији који ми носимо током цијелог свог живота“, рекао је о. Љубомир.

Славском ручку је присуствовао и министар пољоприведе у Влади Републике Црне Горе мр г. Александар Стијовић, који се сабранима се обратио рекавши:

„Ваше високопреосвештество, Митрополите црногорско-приморски господине Јоаникије, Ваше високопреосвештенство Митрополите Добробосански господине Хризостоме, Ваша преосвештенства, часни оци, монаси и монахиње и вјерујући народе Српске православне цркве желим да Вас поздравим у своје лично име и у име Владе Црне Горе. Данас у овом светом и древном манастиру посвећеног Пресветој Богородици у Цетињској богословији прослављамо празник Светог апостола и јеванђелисте Луке и Светог Петра Цетињскога. Славимо Светог Луку који је био изабран у 70 апостола да проповједа Јеванђеље. Први који је иконописао 3 иконе пресвјете Богородице са Богомладенцем Господом Исусом Христом на њеним рукама и која је дала благослов и свој и Исуса Христа и ту благодат ове свете иконе шире. Те је живописањем на даскама икона свих светих у име Божије започео дивно и богоугодно дјело за спасење вјерника који почитују ове свете иконе.

Свети Петар Цетињски, Митрополит цетињски чије чудотворне мошти нетрулежне почивају овде био је духовни и црквени владар Црне Горе. Обнављао је Цетињски манастир и вјеру народа. Посебно се залагао да спречи крвну освету и да помири народ у Црној Гори позивајући на узајамно поштовање и слогу. Поштован је као светац још за живота, и остао је запамћен у народу као миротворац Цетињски.

Посматрајући данас савременике моје које сам имао част да сам познавао као и оне који су данас међу нама, морам да примјетим да се из Цетињског манастира Завјет за мир народа пренио и на друге митрополите који су столовали у Цетињском манастиру.

Тако блаженопочивши Митрополит Амфилохије поред мисије коју је имао у обнови светих цркава и манастира у Црној Гори, па да је 650 камена пренио, а не 650 светих кућа Божијих обновио, већ је своје мјесто међу великима заслужио. И блаженопочивши Митрополит Амфилохије са овог светог трона ујединио је народ, борећи се на частан и величанствен начин, литијама

против невоља овога времена, бранећи Српску православну цркву, враћајући вјеру људима и чувајући мир.

Тада се родила реченица, једноставна а снажна „не дамо светиње“, а наш Митрополит је постао наш Ћедо, носивши свој крст већ је за живота сматрам свецем од вјерујућег народа.

И његов наследник, Митрополит Јоаникије започео је своје столовање овдје у Цетињском манастиру и чим је проглашен митрополитом помирио се народ. Јер видјели смо да ако је овај трон без пастира и вође, невоље се десе у Црној Гори и мир буде угрожен. То је показала историја кроз Светог Петра Цетињскога до данашњих дана.

У овом светом храму, поред моштију Светог Петра Цетињскога чудотворца и миротворца, уз благослов Божији руке Светог Јована Крститеља и уз дио распећа Господовог који свједочи честица Часног крста одавде из Цетиња велики је благослов на Лучиндан данас упућен народу Црне Горе. Гледа нас наш Ћедо и наши савременици и са овог мјеста позивам и молим све на братску љубав, јединство, помирење и слогу. Нек је срећна слава и да се слави док је свијета и вијека. Амин!”

У име Богословије Светог Јована Златоустог славу је честитао професор ове богословије, јерођакон Василије Старовлах, који је између осталог рекао: “Ваше високопреосвештенство Митрополите црногорско-приморски Јоаникије, и остали архијереји, господо професори и драги ученици, драги гости, који сте данас овдје присутни на овај благословен дан. Желио бих да испред и у име професора и ученика Крагујевачке богословије честитам славу овог светог манастира и овог светог молитвеног дома Богословије Светог Петра Цетињског. Преносим вам братски поздрав и бригу и приврженост свију професора и ученика наше богословије. Нама је ова богословија вазда била важна и вазда смо његовали пријатељске односе са свима професорима. Ја лично завршивши богословију у Београду увијек сам друговао са ђацима из Цетињске богословије и био сам привржен светињи и Цетињског и Острошког манастира као и осталим светињама ове Митрополије, и да сте заиста нама вазда у мислима и у срцу. Нам је тамо мирно и не трпимо искушења као ви, али знајте, мислимо о вама, молимо се свагда за вас. Јако нам је важно да долазимо у ову свету школу, да се напојимо љубави, пожртвованости, чојства и јунаштва. Важно нам је да долазите и ви код нас. Преносим и поздраве нашег владике Јована. Хвала Вам високопреосвећени, хтио сам да вам захвалим за ове благословене дане, за јучерашњи и за данашњи дан. Велики је благослов и велика ми је част и укрепљење што сам међу вама, и хвала

вам, очекујемо вас на нашој слави у Крагујевцу“, завшрио је своје слово јерођакон Василије.

На крају трпезе љубави све присутне је још једном поздравио члан Светог архијерејског синода Српске православне цркве, задужен за питања просвете, Митрополит Хризостом који је рекао: „Нека је слава Богу за овај велики дан, за ово лијепо славље, и за велику радост нашу коју смо доживјели да данас овдје сви на Цетињу у нашој богословији, у манастиру Светог Петра. Хвала Богу да смо се окупили овако у великом броју, из свих крајева, почевши од Београда, Крагујевца, Сарајева, Фоче и других крајева гдје српски народ живи и слави Бога. То је управо снага наше Цркве, нашег народа, да смо сви сабрани у једно. Кад једно чинимо онда је то сигурно на добром путу. Данас има пуно оних који желе да нас разједине, да нас учине поцијепанима. Међутим, данас је овај дан показао ево овдје на Цетињу, једну саборност наше Цркве. Као што рекох то је један велики и радосни дан за нашу богословију овдје на Цетињу, за нашег Митрополита који је данас овдје најпозванији што се данас овдје десило да све прође како треба са благословом Божијим, како треба и како доликује и Светом Петру, и Митрополији и Цетињу. Хоћу да кажем управо заград Цетиње, за који су се многи борили да га отму, и да би по њему радили оно што не треба. Српски народ и Српска црква морају имати снаге да управо одговоре на све изазове, као што је изналазио и Свети Петар Цетињски и Свети Петар Други, али и сви свети и прије и после њих. Посебно блаженопочивши Митрополит Амфилохије, који се борио лавовски. Његова слика како хода Црном Гором, како предводи литије и брани светиње је историјска и непоновљива. Проћи ће вјекови и хиљаде година, тако се сигурно нешто неће поновити, као што се десило овдје у Црној Гори, управо у одбрани онога што је најбитније за његов народ, а то су његове светиње. Прва светиња Црне Горе сигурно је Цетиње и његов манастир и Цетињска богословија. Зато се треба борити, и ова школа управо доприноси томе да се одупре свим оним насртајима који би желели да Цетиње отму, да узурпирају и да начине нешто од њега што није благословено. Нека благослов Божији и Светога Петра буде са свима нам, а а прије свега на Цетињу и на све добре људе, јер Свети Петар са молитвама свих светих из рода нашега у Црној Гори и широм српства чувају и благосиљају Цетиње, овај краљевски град. Ова светиња је, као што је Хиландар на Светој Гори, као што су Високи Дечани на Косову и Метохији, тако је и Цетиње овдје у Црној Гори. Нека сте живи и здрави, нека буде срећна и благословена крсна слава наше богословије и нашег манастира овдје на Цетињу. Живи били и благословени“, поручио је Митрополит Хризостом.

У току славског ручка којем су присуствовали бројни гости, бивши ученици,

појали су ђаци Цетињске богословије и хор дјеце из манастира Богородице Тројеручице из Београда, предвођени монахињом Златом и Драганом Д. Мирковић.

мр Александар Вујовић,

